

Dwinnans trohet.

En flicka har sina små bekymmer,
När barndomslekar ur sinnet rymmer;
Då kommer annat, som värre är,
Den tid är wanligt, att hon blir kär.
Ticka ticka tack, mitt hjerta slår,
Ticka ticka tack, mitt hjerta slår,
Då kommer annat, som värre är,
Den tid är wanligt att hon blir kär.

En är det roligt med dockan leka
Att henne kläda och henne smeka.
När flickan fyllt sina femton år,
Helt annan aning dess hjerta får.
Ticka ticka tack, etc.

Des håg den wändes nu uppå balar,
På granna klädningar och granna schawlar,
Att vara städad och vara nått,
Om icke säga jag skall kött.
Ticka ticka tack, etc.

Ät hwilket nöje, nu är att dansa
Samt gå med slängschal förnämt att swansa
Att hafwa armband och sådant mer,
Som kan förtjusaf en kavaljer.
Ticka ticka tack, etc.

Wid sjutton år som hon redan fyller
Då kommer widare hufwudbryller.
Hon will då synas långt mera rar
Än såsom förut i yngre dar.
Ticka ticka tack, etc.

Hon börjar älska med större iswer,
Att sjunga wisor och stundom skrifer
Ett bref till systrarna allt ibland,
En ring den sätter hon på sin hand.
Ticka ticka tack, etc.

Men nu har hon icke wid denna tiden
Så många friare, ty den striden,
Den blifwer hetast wid tjugo år
Då fleras anbud hon kanske får.
Ticka ticka tack, etc.

Men sen så har hon allt praktiserat,
Promenerat och kurtiserat,
Samt uppå nycker fullkomligt rik
Tillika kunnig uti kurtis.
Ticka ticka tack, etc.

Hon swäfwar riktigt i kärleksyra,
Men flickors hjertan äro icke dyra;
Blott wänligt jag på en flicka ser
Hon tänker: älskar mig gör den der.
Ticka ticka tack, etc.

Nu skrifer hon bref till en och annan,
Hon tänker gifwa dem horn i pannan;
Men straxt är ärena tjugutwå,
Och annat blifwer att tänka på.
Ticka ticka tack, etc.

5. Hon är befast, min lugna hydda, Så otillgängelig som fjäll; Ty mörka stogar, höga fjäll, Mot världens stormar henne skydda. Swart jag af ödet jagas må, Jag längtar åter till min wrå, Min lilla wrå bland bergen.

6. Jag har sett ramla flera troner, Som fåwitst barnalek till grus; Men ännu står mitt trygga hus Och wet ej af revolutioner. Hur högt mig lyckan höja må, Jag längtar åter till min wrå, Min lilla wrå bland bergen.

7. Jag jagade i ungdoms-åren En brokig fjärl, prydd med gull; Jag wilse gick, jag föll omkull, Jag stötte mig, — än swida sären. Men jag war lycklig nog ändå, Att åter hitta till min wrå, Min lilla wrå bland bergen.

8. Att lyckans yra fjärl fånga, Jag löper aldrig mer omkring; Ty jag har lärt, att ingen ting Man vinner då med mödor många. Nej! jag har lycka nog ändå: Min sköna fånge i min wrå; Min lilla wrå bland bergen.

Den Tredje:

Mars-Wisan.

Metodi: Klokarfar han skall ju allting bestyra, etc.

Mars det är en allt för märkwardig månad,
Så märkwardig så man just kan bli förwånad,
Stundom warm så man blir stungen af myggen,
Och stundom kall, så att mårigen stelnar i ryggen.